

הבילי

מכרתי תכשיטים שקיבלתי מידידותי הקודם וניירותי ערד, ומסרתי לו את הכסף. הוא ניקש. כסף חי, ולא צ'קים. מאותו זמן היה בא בכל פעם וביקש עוד כסף, ובכל פעם הוספתי אלפי דולרים. כל הזמן הבטיח שניסע יחד לחופשה בחו"ל.

לקראת ראש השנה ביקש שאסע לפריס, והבטיח שיבוא ויצטרף אלי. לפני שנסעתי השארתי לו עוד כסף. למחרת — כך נודע לי — נסע לריביירה ולציריך, כחברת אשתו. אני ישבתי אותה עת כפרים והמתנתי לו, גם ביום כיפור. הייתי במצב רוח נורא. הלכתי ברחובות ובכיתי.

במוצאי יום כיפור חזרתי ארצה, ולמחרת חזרו הוא ואשתו. ממנה ביקש שלא תספר לאף אחר שנסעו לחו"ל, "כדי שלא ייודע למס'ההכנסה...".

מאת רחל המרחלת

זמן קצר אחר מות אחי ניסיתי להתאבד. בלעתי 20 כדורי נומבון. כדוריי שינה. אחותי הצילה אותי. הקאתי הכל, סירבתי ללכת לבית חולים.

לא יכולתי לשכוח את התנהגותו ביום ההלווייה של אחי. התחננתי לפניו שיבוא להלווייה. הוא לא היה מוכן לבוא, רק את הכסף דרש בחיפז. מיסכנות כל החברות שלי! שעות הייתי יושבת ובוכה אצלן.

הוא היה יושב אצלי ואוכל מעדנים, דג'סלמון מעושן ועוד. ומבטיח שיחזיר לי בקרוב את הכסף. לפעמים היה אומר: "הייתי בטוח שנתת לי את הכסף כמתנה".

...אני רואה את דמותך כה יפה לי.
בפגשי אותך, היית ותהיי האידיאל שלי.

עוד ביום הרביעי האחרון בא אלי, וקיימנו כרגיל יחסימיני, לפני שהלך הבטיח שיביא למחרת, ביום החמישי, לפחות חלק מהכסף.

מכרתי תכשיטים שקיבלתי מידידותי הקודם וניירותי ערד, ומסרתי לו את הכסף. הוא ניקש. כסף חי, ולא צ'קים. מאותו זמן היה בא בכל פעם וביקש עוד כסף, ובכל פעם הוספתי אלפי דולרים. כל הזמן הבטיח שניסע יחד לחופשה בחו"ל.

לקראת ראש השנה ביקש שאסע לפריס, והבטיח שיבוא ויצטרף אלי. לפני שנסעתי השארתי לו עוד כסף. למחרת — כך נודע לי — נסע לריביירה ולציריך, כחברת אשתו. אני ישבתי אותה עת כפרים והמתנתי לו, גם ביום כיפור. הייתי במצב רוח נורא. הלכתי ברחובות ובכיתי.

במוצאי יום כיפור חזרתי ארצה, ולמחרת חזרו הוא ואשתו. ממנה ביקש שלא תספר לאף אחר שנסעו לחו"ל, "כדי שלא ייודע למס'ההכנסה...".

את זורמת בדמי, דמך זורם בעורקי ובוודי את חרוטה על לוח ליבי...

בכל פעם שזרקתי אותו מהדלת, חזר דרך החלון. הייתי מוכנה להרבה סבל, כי אהבתי אותו עד מעל לאוזני. אפילו את הסירחון שנרדף מבגדי העבודה שלו אהבתי.

ישבתי ימים שלמים והמתנתי לו, וכרגיל היה מקריש לי מכסימום שעה ובורח. כשראה שאני מתוחה, וכשי ררשתי לשים קץ לפרשה, אמר לאחותי שאני משוגעת.

נסעתי לדרום אמריקה, רציתי לשכוח הכל. או התחיל להטריד גם את אחותי ולא חרל לטלפן אליה. בין השאר טען כי קולה רומה לשלי, ואילו עלי טען אצל אחותי שהשתגעתי.

... אילו רק חשת אלפית מעוצמת

האהבה המפעמת בליבי, היית מבינה את המתחולל בליבי.

בתקופת מילחמת הלבנון הוא היה אצלי כל הזמן. לאשתו סיפר שהוא במילואים.

לפני חמישה חודשים נפטר אחי (42) ששרת בצבא הסוחר. הוא חלה בכליותיו, ונפטר במרסיי בגלל הזנחה תוך כדי ניתוח מקומי.

בחברה, במשך שנים, עד שהסתכנה ברומן האחרון שבו איבדה את ראשה. היא מכרה חלק מאוסף היהלומים שלה ואיגרות-חוב, כדי לממן את הרומן.

מלכת החברה היא ידעה לחיות וגב' רים פינקו אותה תמיד. היא ניהלה רומנים סוערים עם דמויות ידועות

רק שצעקתי ששילמתי בשביל זה, וששילמתי בשביל זה, כל דבר שזרקתי צעקתי ששילמתי בשבילו. המישטרה הגיעה, אך בגלל הדלת הנעולה היו צריכים להיכנס דרך הגג. לולא עצרו בעדי, הייתי קופצת מהחלון אחרי כל הדברים שזרקתי. כשהורידו אותי השוטרים, עמדה אשתו ושאלה: "היה כדאי לך בגלל גבר להגיע למצב כזה?"

רציתי שהמישטרה תעצור אותי. לולא ביליתי את השבת וחלק מהיום הראשון במעצר, הייתי מתאבדת. באבירכבי הכניסו אותי לחדר עם עציירות נוספות. אחת מהן אשה בהריון שנעצרה בגלל צ'קים ללא כיסוי, שסיפרה שבעלה הסתלק. היו עוד נשים בחדר, והתייחסו אלי יפה. גם הסוהרות נהגו בי יפה.

כנראה שלא היינו ראויים לזה ועל כל דבר שמת כמו אהבתנו נאמר ברוך דיין אמת.

ביום הראשון אחר הצהריים, בשעה ארבע, שוחררתי. עורר-הדין חיים קאזיס טיפל בענייני. לא רציתי לחזור הביתה. האיש הזה הרס את חבריאות שלי ואת החיים שלי. בחיים שלי לא שברתי דבר, אך הוא שבר אותי.

אמש באו אחותי וחברה לישון כאן. כל היום מצלצלות החברות. רק אחת לא צילצלה ער כה — זיווה שזמרת.

ביום החמישי הוא לא בא כל היום. צילצלתי אליו. הוא לא רצה לגשת לטלפון. אשתו אמרה לי: "הוא לא רוצה לדבר איתך". קרעתי את תמונות העירום שלו, שצולמו בהדרגה מיטות שלי. בכלל, בזמן האחרון הייתי כל-כך מדוכאת ושבורה שהתחלתי ליפול על בקבוק מרי פעם בימים ובשעות הארוכות שחיכיתי לו.

ביום החמישי בלילה הייתי מתוחה, ופחדתי להישאר לבד. הלכתי לישון אצל חברה טובה שלי. חזרתי הביתה ביום השישי בצורה. התחלתי לשתות הרבה. כשצילצלתי אליו, התחיל לצעוק עלי: "אינני חייב לך שום דבר! אין לך הוכחות שנתת לי כסף".

כבר מהיום החמישי לא אכלתי דבר. גמרתי לאט לאט חצי בקבוק קוניאק. בשעה ארבע ירדתי ולקחתי את המכונית ונסעתי לביתו. לא היה לי סכין, ולא לקחתי בקבוק-חומצה, זה הכל סיפורים.

אשתו פתחה לי את הדלת. חיפשתי את מוטי. היא ברחה מהירידה. נעלתי את הדלת אחריה.

... וידעתי כי אני אוהב אותך במחד ידעתי כי אהבה כזו, יש לאדם פעם בחייו. אני לא זוכרת מה זרקתי. אני נזכרת

היא נראית בתקופה הזוהרת שלה, ומשמאל כפי שצולמה בביתה המפואר ביום שבו שוחררה ממעצר, אחרי שבילתה שלושה ימי מעצר באבירכבי.

לפני ואחרי ברוריה צורן היתה מפורסמת בבגדיה המפוארים, ובטבעות היהלומים המרובים והיקרים שנהגה לענוד. מימין